ספר הקנה — סוד ברכת הלבנה והחמה

סוד ברכת הלבנה והחמה.

הרואה לבנה בחדושה באותה שעה צריך לברך מיד ולומר בא"י אשר במאמרו ברא שחקים וכו' והכוונה בא"י אמ"ה מוריד הברכה עד העולם ובכללו ו' קצוות, ואח"כ שב ממקום שהתחיל ואומר אשר הוא הכתר, במאמרו הוא החכמה כענין בראשית למי מאמר הוא, ברא הבינה, שחקים אלו ז' בניה, הכוונה הבינה הביטה בחכמה וברא את העולם, וברוח פיו כל צבאם ר"ל רוח בינה נקרא היסוד אשר ממנו אצילת כל צבא מרום באמצעות פיו היא כנ"י המוציאה הדברים מכח אל הפועל, שב ואמר חוק וזמן נתן להם שלא ישנו את תפקידם והכוונה ר"ל חוק כנ"י כענין זאת חוקת התורה שכל מאמר פועל שיתא אלפי שני הוי עלמא וחד חרוב שמטה אחד נקרא זמן, שלא ישנו את תפקידם מה שגזר, ומשם ואילך ישוב הכל באם הנקרא עפר, כי עפר אתה ואל עפר תשוב היא הבינה, ששים ושמחים לעשות רצון קונם הוא קונה שמים וארץ, פועל אמת כל העשרה מאמרות נקראים פועלי אמת הוא ת"ת הנקרא אמת, שפעולתם צדק ר"ל כל פעולתם מן הכח אל הפועל הוא צדק שנאמר צדק צדק תרדוף וראשון הוא בעטרה, וללבנה אמר היא כנ"י שתתחדש כענין ונתתי לכם לב חדש ומהו החידוש להיות עטרת ת"ת כענין וידע אלהים שהוא קירוב עטרת בת"ת, לעמוסי בטן הם ישראל הגשמיים שגם הם עתידים להתחדש כמותה ר"ל שיסתלק היצר הרע ולהשיג השגה וידיעה, ואז יפארו ליוצרם בכל הוא היסוד השמור לצדיקים אשר ברא הוא הכתר שגזר ונאצל ונגנז ועתיד להגלות, בא"י ר"ל תתברך הת"ת הנקרא אתה המתברך מכתר עליון שע"י החידוש שבחדש להתחדש העטרת והחדשים הם ו' ימי בראשית והת"ת כמלך היושב באמצע המדינה, ואין לחתום מחדש ירחים כי כ"י לבדה נקראת ירח, והחידוש הוא בכולם ע"כ חותם מחדש חדשים כענין לחדשי השנה, ודע בני שמצוה מן המובחר לקדש בלילה הראשונה ואם לאו עד ליל ט"ו שאז מלוי פגימתה והוה ליה חידוש, משם ואילך מתחיל להסתר ואשריו ואשרי יולדתו מי שזכה לברך הלבנה בזמנו שהוא מקבל פני שכינה עילאה היא הבינה פני העטרה, ויזהר לברך מעומד כי הוא דומה לתפלה אף כי הברכה יורד בירח, ועתה בני אודיע דבר ואף כי סודו עמוק ובמקומו יתבאר בעז"ה דע שכל תקל"ב שנה חמה ולבנה שוים בנקודת תלייתם ברקיע לשמש כי בכל תקל"ב שנה הוא סוף מחזור גדול מכ"ח וסוף מחזור קטן מי"ט, ודע כי בכל התחלת שווים אי אפשר בלא סמנים רבים ומופתים נראים בעולם והסיבה לזה שבתקל"ב שנה המה שוים הוא בעבור כי שיתא אלפי שנין הוי עלמא וחד חרוב ומתחלקין לת"ק לכל ספירה מעשר ספירות וחוזרין חלילה עד שמגיע ת"ק פעם שני לכתר ופעם שני ת"ק לחכמה ובין השמשות של התחלת בינה ישאר העולם חרוב וכל ספירה הפועלת ת"ק שנה כלולה בל"ב נתיבות חכמה זה הוא הסיבה של תקל"ב, וכן בר"ח בתקופת ניסן בהתחלת המחזור כ"ח לעולם התקופה בד' כהתחלת הבריאה,

ע"כ הרואה חמה באותו יום הרביעי מברך עושה בראשית הכוונה ברוך הוא כתר עליון בריכה שאין בה חסרון עושה בראשית האציל החכמה הנקרא בראשית אשר ממנה תיקון העליונים ותחתונים היא האצילה ל"ב נתיבות מכח הכתר: